

ת"פ 65455/12/20 - מדינת ישראל נגד אנטואן שוקחה ובניו בע"מ, גאבי שוקחה

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 65455-12-20 מדינת ישראל נ' אנטואן שוקחה
ובניו בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. אנטואן שוקחה ובניו בע"מ

2. גאבי שוקחה

באמצעות בא כוחם עו"ד אחמד מסרי

גזר דין

כתב האישום:

הנאשמים הורשעו על פי הודאת נאשם 2 בעובדות כתב האישום, בשני אישומים. באישום הראשון, בביצוע שש עבירות של אי הגשת דו"ח תקופתי שיש להגישו - עבירה לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975; ובאישום השני, בביצוע שלוש עבירות של הפרת חובת תשלום המס המגיע לתקופת הדיווח התקופתי עם הגשתו - עבירה לפי סעיף 118 לחוק מע"מ בצירוף 88(א) לחוק מע"מ ותקנות 23(ב)(1) ו- 27 לתקנות מע"מ.

לפי עובדות כתב האישום בהן הודו הנאשמים, הנאשמת 1 הינה חברה הרשומה בענף מסחר סיטוני במוצרי מזון ובתור שכזו הינה "עוסק מורשה" כהגדרת סעיף 1 לחוק מס ערך מוסף הנ"ל.

גב' אבו אלעסל שוקחה אומימה הינה בת זוגו של הנאשם 2.

בכל התקופה הרלוונטית לכתב האישום עד תאריך 6.3.19, גב' שוקחה אומימה הייתה רשומה ברישומי הנאשמת 1 כמנהלת הפעילה ובעלת מניותיה של הנאשמת 1 כאשר בפועל בכל התקופה הרלוונטית לכתב האישום (גם לפני התאריך הנקוב וגם אחריו), הנאשמת 1 הייתה מנוהלת על ידי הנאשם 2 בלבד.

בכל התקופה הרלוונטית לכתב האישום הנאשמים היו חייבים להגיש למנהל המאשימה דוחות תקופתיים במועד ובדרך שנקבעו בחוק ובתקנות מע"מ.

לפי עובדות האישום הראשון, הנאשמים לא הגישו במועד, במודע, כנדרש על פי החוק והתקנות 6 דוחות תקופתיים לחודשים: 04/18, 02/19, 03/19, 06/19, 07-08/19, 11-12/19.

יתרת חוב המס המתחייבת מדוחות אלה, שטרם שולמה, הינה לפי כתב האישום, סך של - 421,987 ₪.

לפי האישום השני, הנאשמים הגישו 3 דוחות תקופתיים לחודשים: 01-02/20, 05-06/20, 07-08/20, ללא צירוף התשלום כנדרש על פי החוק והתקנות.

יתרת חוב המס, שטרם שולמה, הינה לפי כתב האישום, סך של - 40,135 ₪.

ראיות לעונש:

המדינה הגישה מרשם פלילי של הנאשם (ג/1).

ההגנה הגישה את ההסדר שנערך עם רשויות המס במסגרת תיק פשיטת הרגל (נ/1); בקשה שהוגשה לבית המשפט בעניין פירוק הנאשמת 1 (נ/2); תעודה רפואית של הנאשם 2 (נ/3).

טענות הצדדים:

טענות המאשימה:

ב"כ המאשימה עמד על נסיבות ביצוע העבירה ועל הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשמים.

עוד מסרה המאשימה כי המחדל הוסר ומבדיקה שביצעה במצב חשבון של הנאשמת 1 ברשות המאשימה, נמצא כי שולם מס בסך של כ-471,000 ₪. כמו כן, נמסר כי לנאשם 2 עבר פלילי.

ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה שנע בין 4 ל-9 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי בין 4-8 חודשים וקנס כספי בין 5-10 אחוז מגובה המחדל וזאת לצד התחייבות להימנע מביצוע העבירה.

הנאשמת 1 אינה פעילה עוד.

בעניינו של הנאשם 2, בשים לב לריבוי העבירות, משך תקופת הביצוע, מידת הפגיעה בערך חברתי, ועברו של הנאשם 2, לצד הודאתו של הנאשם 2 בהזדמנות הראשונה, והסרת המחדל לצורך ההליך הפלילי, עתרה המאשימה להטיל על הנאשם 2 עונש ברף התחתון של מתחם הענישה, 4 חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים.

טענות ההגנה:

ההגנה מסרה כי מדובר בתיק שהיה אמור להסתיים בקנס מנהלי. לדידה, מדובר בעבירות טכניות אשר הקנס בהן הוסדר. עוד צוין כי החוב האזרחי אף הוא הוסדר במסגרת תיק פשיטת הרגל והגיש את ההסדר שנערך עם רשויות המס וכי למעשה הנאשם הסיר את כל המחדלים בעניינו.

בעניין הנאשמת 1, נטען שהיא בהליך של פירוק וסך החובות של הנאשם ואשתו מגיע לסכום של 4 מיליון ₪.

לטענת ההגנה, מדובר במקרה בו הנאשמת 1 נכנסה לקשיים כלכליים ולא מצב בו הנאשם 2 ניסה להתעשר על חשבון

המדינה.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נטען כי הנאשם עבר אירוע מוחי קשה בעקבות ההסתבכות הכלכלית ובשים לב להסרת המחדל במלואו, חסכון בזמן שיפוטי ומצבו הכלכלי של הנאשם, עתרה ההגנה להטלת מאסר על תנאי לצד קנס סמלי וכן ביקש לשקול ביטול הרשעה בעניינו של הנאשם.

דבר הנאשם 2 בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם מסר כי נקלע למצב כלכלי קשה; חזרו המחאות של לקוחות בגובה של למעלה ממיליון וחצי ₪. עוד מסר כי שני הלקוחות הגדולים ביותר שלו פשטו רגל ומשם המצב החל להידרדר. הנאשם הודה שנעשתה טעות ומסר כי לא יחזור על כך וביקש את רחמיו של בית המשפט.

דין והכרעה עונשית:

בטרם פניה לקביעת מתחם העונש ההולם לנאשמים, אתייחס לבקשת ההגנה בסיפת הדיון לשקול את ביטול הרשעתו של הנאשם.

יצוין כי טענת ביטול ההרשעה נטענה על ידי ההגנה ללא כל נימוקים לצידה, אלא כחלק ממכלול טענות ההגנה.

בעניין ביטול הרשעה, אזכיר, כי סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי מקנה לבית המשפט את הסמכות לבטל הרשעה בפלילים, ולהטיל על נאשם צו מבחן, או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה. סמכות זהה קיימת גם מכוח הוראותיו של סעיף 71א (ב) לחוק העונשין התשל"ז 1977.

ההלכה הפסוקה קבעה, כי הימנעות מהרשעה הינה חריג שבחריגים, היא אפשרית בכפוף להתקיימותם של שני תנאים מצטברים. התנאי הראשון הוא, כי השלכותיה של ההרשעה הן כה חמורות, עד כדי פגיעה בשיקומו של הנאשם, וקיומו של יחס בלתי פרופורציונלי, בין אותה פגיעה לבין מעשה העבירה. התנאי השני הוא, כי סוג העבירה מאפשר בנסיבות העניין להימנע מהרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים (ראו: ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב (3), 337, להלן: **עניין כתב**, וראו גם מהעת האחרונה: רע"פ 619/18 **משה בזיזנסקי נ' מדינת ישראל** (01.03.18); רע"פ 8215/16 **אברהם יצחק נ' מדינת ישראל** (29.3.2017); רע"פ 1949/15 **תקורי נ' מדינת ישראל** (2.4.15); ע"פ 8528/12 **אלירן ציפורה נ' מדינת ישראל** (3.3.13).

אשר לתנאי הראשון, לא מצאתי כי זה מתקיים בעניינו של הנאשם. מדובר בנאשם אשר לו עבר קודם בעבירות מיסים, על אף שהן ישנות. זאת ועוד לא נטענה בפני כל טענה הנוגעת לשיקומו של הנאשם ולנזק קונקרטי אשר עלול להיגרם לו.

אשר לתנאי השני, מן המפורסמות שבתי המשפט קבעו פעם אחר פעם כי בעבירות מס, האינטרס הציבורי גובר, ככלל, על אינטרסים פרטיים, וזאת לו רק מהטעם כי עבירות מסוג זה מבוצעות לא אחת על ידי אנשים נורמטיביים.

מכל מקום, בשים לב להרשעותיו הקודמות של הנאשם, היעדר נזק קונקרטי וטיב העבירות, לא נמצא כי הנאשם עונה על התנאים הנדרשים בהלכת **כתב** ועל כן אני דוחה את טענת ההגנה לביטול הרשעתו של הנאשם ומותיר את ההרשעה על כנה.

מכאן אפנה לקביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין.

ריבוי אירועים (סעיף 40 לחוק העונשין):

למרות המועדים השונים של הגשת הדוחות, והעובדה כי לפי הפסיקה, ניתן להשקיף על אי הגשת הדוחות במועדים השונים, כאירועים שונים, לא נטען לריבוי אירועים על ידי המדינה, ועל כן, בית המשפט יתייחס בגזר הדין לכלל האירועים, כאירוע אחד, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, וכן לצורך גזירת העונש בתוך המתחם.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40 ג (א) לחוק העונשין):

כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על בטחונו הכלכלי של הציבור, קופת המדינה והשוויון בנטל המס. מידת הפגיעה בערכים החברתיים נמוכה-בינונית.

בכל הנוגע לעבירות מס ועבירות מס ערך מוסף, ראו הדברים הבאים שנאמרו בע"פ 519/89 **משה אשר נגד מדינת ישראל**, תק' - עליון 90 (1) 689:

"כשבמס ערך מוסף עסקי, המדובר הוא בכספים שלמעשה קבל הנישום והוא מחזיקם בידו על מנת להעבירם לשלטונות המס. מי אשר נוטל, למעשה, מכספים אלה, המגיעים לאוצר המדינה, ובעזרת דיווחים שאינם אמת מחזיקם בידו ומשתמש בהם לתועלתו - מן הראוי שהעונש לגביו יביע את הפסול שבמעשהו ויהיה בו כדי להרתיע אחרים בפני מעשים דומים".

וכן בע"פ 249/96 (**מחוזי ת"א**) **מלאכי ליפשיץ נ' מדינת ישראל**, מיסים י' (4) (1996):

"יש לזכור כי מי שמבצע עבירות אלו, לא זו בלבד שהוא שולח ידו בכספי ציבור, אלא אף גורם לדמורליזציה בקרב כל שומרי החוק, אשר מעבירים את הניכויים ומשלמים את מיסיהם".

מדיניות הענישה (סעיף 40 ג (א) לחוק העונשין):

מדיניות הענישה בעבירות של אי הגשת דוחות מס במועד ואי תשלום המס הנובע מהם, ניתן להקיש מהפסיקה כדלהלן: רע"פ 6371/14 **באסם נ' מדינת ישראל** (28.10.14) - ביצוע 12 עבירות של אי הגשת דו"חות במועד. בית משפט

הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסכום של - 10,000 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם לרשות ערעור.

רע"פ 4682/10 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (20.6.10) - ביצוע 10 עבירות של אי הגשת דו"חות במועד, שהמס בגינם עמד על סכום של - 125,000 ₪. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי וקנס בסכום של - 60,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם והפחית את עונש המאסר לתקופה של 6 חודשים. בית המשפט העליון דחה את בקשתו של הנאשם להרשות ערעור.

ת"פ (רמלה) 20860-05-17 מדינת ישראל נ' קסטרו (2.12.18) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשמת, לפי הודאתה, ב-11 עבירות של אי הגשת דו"חות תקופתיים במועד. בית המשפט הטיל על הנאשמת מאסר על תנאי וקנס בסכום של 8,000 ₪.

ת"פ (כ"ס) 51918-08-16 מע"מ פתח תקווה נ' א.מ.נ. קוסמטיקה ואופנה בע"מ (21.6.18) - ביצוע 5 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד וב-4 עבירות של הפרת חובה לתשלום מס מגיע. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, וקנס בסכום של 4,000 ₪.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

מדובר באי הגשת 6 דוחות תקופתיים בין השנים 2018-2019 וכן אי צירוף התשלום הנדרש עבור 3 דוחות תקופתיים שהוגשו בשנת 2020.

הנאשם כאמור הסיר את כל המחדלים.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

בשים לב להיקף העבירות, תדירותן, הסרת המחדלים, מדיניות הענישה הנהוגה, מתחם העונש נע בין מאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצו בעבודות שירות, וזאת לצד מאסר על תנאי מרתיע, קנס לנאשם שנע בין 5,000-10,000 ש"ח והתחייבות כספית בגובה כפל טווחי הקנס.

חריגה ממתחם העונש ההולם לקולה או לחומרה (סעיפים 40ד ו-40ה לחוק העונשין):

אין תשתית ראייתית, המצדיקה חריגה לקולה או לחומרה, ממתחם העונש ההולם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הנאשם 2 הודה וחסך מזמנו של בית המשפט.

לקחתי בחשבון גם את מצבו הרפואי של הנאשם העולה ממסמך רפואי שהוגש נ/3.

מדובר בנאשם שנקלע למצב כלכלי קשה. אשתו של הנאשם 2, אשר הייתה רשומה כמנהלת פעילה בנאשמת 1 מצויה בהליכי פשיטת רגל, כך על פי מסמכים שהוגשו.

הנאשם 2 סילק את כל המחדלים.

לנאשם 2 עבר פלילי - 2 הרשעות קודמות ישנות מהשנים 2008 ו-2010 בעבירות מס.

הנאשמת 1 נמצאת בפירוק.

העונש המתאים (סעיף 40(2) לחוק העונשין):

בשים לב לערכים החברתיים שנפגעו עקב מעשיו של הנאשם, עוצמת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה; 6 דוחות תקופתיים במשך תקופה של כשנתיים אי צירוף תשלום בצד הדוחות התקופתיים במשך תקופה של 3 חודשים והכל כמפורט בהרחבה בכתב האישום, לצד הסרת המחדלים, נסיבותיו האישיות של הנאשם 2 כפי שפורטו לעיל, הודאתו בבית משפט בהזדמנות הראשונה ועברו הפלילי, סבורני כי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר קצר בעבודות שירות, מאסר מותנה מרתיע וקנס המתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

חודשיים מאסר בעבודות שירות בית חולים רמב"ם ברח' העליה בחיפה.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 10.1.22 שעה 08:00 בפני הממונה על עבודות השירות במתחם בית סוהר מגידו.

מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו ו/או אי הישמעות להוראות הממונה על עבודות השירות, עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי עונש המאסר בכליאה ממשית.

4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו את העבירות בהן הורשע בתיק זה.

קנס בסך 6,000 ₪ או 75 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים עד לסילוקו. תשלום ראשון החל ביום 1.5.21 והיתר בכל ראשון לחודש. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מיידי.

בהתאם להוראות 72 לחוק העונשין התשל"ז 1977 ותקנה 1 לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), תש"ף-2019, אני מחייב את הנאשם בהתחייבות כספית בסך של - 12,000 ₪, להימנע בתוך 3 שנים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע בתיק זה. בהקראת גזר הדין הוסברה לנאשם משמעות ההתחייבות ונפקות הפרתה, והוא אישר בעל פה, כי הוא קיבל עליו אותה והבין את משמעותה.

המזכירות תשלח העתק מהחלטה זו לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ה כסלו תשפ"ב, 29 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.